

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El biaix català debilita la majoria progressista al TC

■ El pas de Laura Díez per La Moncloa i els indults de l'exministre Campo els fan ser recusables en la llei Celaá, el català o els presos ■ Segoviano evita caure en la trampa de valorar l'autodeterminació

David Portabella
MADRID

La temptació d'observar el Tribunal Constitucional i el seu ball de cadires com una versió castissa de *House of cards* allunyada de la vida real hi és, però el que els 12 magistrats dirimiran en aquell saló de plens renovat i sota la mirada del retrat del rei Felip VI afectarà la llei Celaá, el català a l'escola (lleï del Parlament), el dret a l'avortament i el dret a una mort digna. Després de viure amb una majoria dretana de 6 a 5 (el dotzè magistrat era Alfredo Montoya, que va causar baixa per un ictus) sota la presidència de Pedro González-Trevijano i de la fita d'últim minut de fer un cop a les Corts i suspendre un debat al Senat per primer cop en 44 anys, el nou Tribunal Constitucional capgirarà el marcador i ara estrenarà una majoria progressista de 7 a 5. El pas de la catalana Laura Díez Bueso (Barcelona, 1969) per La Moncloa –a més de ser assessora de la Generalitat– i el fet que Juan Carlos Campo sigui l'exministre de Justícia que va firmar els indults dels presos polítics, no obstant això, debiliten la nova majoria progressista fins al punt que tots dos magistrats proposats pel PSOE viuran els seus nou anys de mandat (fins al 2032) permanentment en la diana de la recusació per falta d'imparcialitat en tot el que guardi relació amb l'agenda catalana i les lleis que amplien drets aprovades pels governs de Pedro Sánchez i de José Luis Rodríguez Zapatero.

Amb eleccions municipals i autonòmiques el 28 de maig i estatals al desembre, el poder simbòlic que l'agenda legislativa sigui ratificada o tombada pel TC és crucial per al govern PSOE-Podem i per a ERC. L'alineació inicial a l'alt tribunal és de 7 progressistes: Cándido Conde-Pum-

Campo, Díez i Segoviano, en l'acte de jurament o promesa del càrrec el 31 de desembre a La Zarzuela ■ BALLESTEROS / EFE

pido, María Luisa Balaguer, Inmaculada Montalbán, Juan Ramón Sáez i els nous incorporats Juan Carlos Campo, Laura Díez i María Luisa Segoviano. El quartet conservador el formen Enrique Arnaldo, Concepción Espejel, Ricardo Enríquez i César Toloza, perquè el cinquè serà el relleu de Montoya, vacant des del juliol del 2022 i que ha de ser proposat pels conservadors al Senat (amb majoria de tres cinquenes parts que imposa l'entesa amb el PSOE). Els quatre nous magistrats prenen possessió avui i el dubte és si el nou TC tindrà president, Conde-Pumpido, o presidenta, Balaguer.

Majoria de 7 a 4 o 7 a 5
La majoria lògica ha de ser de 7 a 4 (7 a 5 quan es cobreixi l'última vacant dretana), però el precedent

de l'Estatut convida a la sorpresa: en l'amputació del text votat pels catalans, el 2010 el teòricament progressista Manuel Aragón Reyes va fer pinya amb els conservadors (amb fotografia icònica a la plaça de toros de La Maestranza de Sevilla) i va capgirar els pronòstics.

Pérez Tremps i l'Estatut
La sentència de l'Estatut també va marcar un abans i un després en les recusacions: el desembre del 2022 el president Trevijano i Antonio Narváez –tots dos caducats– van tenir la gosadia de no apartar-se en el recurs del PP quan eren jutge i part perquè estava en joc el seu sou (167.000 i 141.000 euros, respectivament) i retenir la butaca caducada, però el 2007 el ple del TC va acordar que l'elaboració

d'un estudi sobre l'encaix de l'Estatut per encàrrec de l'Institut d'Estudis Autonòmics en l'època de Jordi Pujol era suficient per apartar el progressista Pablo Pérez Tremps i alterar el marcador final en favor de la dreta.

Primer exministre al TC
Amb el precedent de Pérez Tremps –traspasat el juliol del 2021– a la retina, el cas de Campo agita totes les costures perquè no hi ha cap precedent d'un exministre (i menys encara de Justícia) convertit en magistrat del Constitucional. Fins ara la promiscuitat màxima corresponia a Francisco Javier Pérez de los Cobos, que va compaginar el pagament de 37,14 euros anuals d'afiliat del PP a Barcelona amb la condició de magistrat durant el 2010 i el 2011

abans de ser elegit president del TC i resoldre els recursos sobre Catalunya.

Batet i vida sentimental
El problema de Campo no és només haver firmat els indults, la qual cosa l'invalida en qualsevol recurs d'empara dels presos del procés, sinó que pel fet de ser ministre de Justícia entre el gener del 2020 i el juliol del 2021 ha intervingut amb informes preceptius en la majoria de lleis, amb la llei del "només sí és sí" –recorreguda per Vox al TC i pendent de resolució– entre les més icòniques. Es dona la circumstància que fins i tot en l'època de la llei de l'avortament de Zapatero –el recurs del PP està pendent de resolució 10 anys després– Campo era secretari d'estat de Justícia. Amb observació estricta del

deure d'abstenir-se, Campo està condicionat fins i tot per la seva relació sentimental amb la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, ja que un dels recursos pendents és el de l'exdiputat de Podem Alberto Rodríguez, precisament contra la decisió de Batet de desposseir-lo de l'escó per una condemna de 45 dies imposada pel Tribunal Suprem.

Generalitat i La Moncloa
Tot i no ser tan públic, el biaix català també perseguirà Laura Díez pel fet de ser alt càrrec de La Moncloa del 2018 a l'abril del 2022, primer com a directora de gabinet del secretari d'estat de Relacions amb les Corts i més tard al Ministeri de Presidència amb Carmen Calvo i Félix Bolaños com a directora general d'Afers Constitucionals i Coordinació Jurídica. Per acabar de reblar el clau a ulls del PP i de la dreta judicial, Díez va ser vicepresidenta del Consell de Garanties Estatutàries i assessora de la Generalitat per a la reforma de l'Estatut (2002-2004).

Segoviano evita el 4 a 5
Per si no fos prou risc perdre dos vots, María Luisa Segoviano es va estrenar amb una entrevista a Ona Cero en què el record del cas de Pérez Tremps va guiar les seves paraules. Davant la pregunta sobre l'autodeterminació, Segoviano –primera dona que presideix una sala del Suprem, la social– va evitar caure en la trampa d'oferir una valoració o una opinió: "L'autodeterminació és un tema complex que caldrà veure i estudiar. No s'ha de rebutjar res d'entrada, però això no vol dir que s'admeti." Amb aquestes paraules, la magistrada progressista va evitar caure en el parany de la recusació fàcil i va salvar el seu seient en cas de debats sobre el procés o l'arribada d'una eventual consulta o referèndum tot blindant l'aparença d'imparcialitat (al contrari del que va fer el conservador Arnaldo amb articles a *El Imparcial*). Si Segoviano hagués reliscat, això –sumat a la debilitat de Campo i Díez– podria propiciar un marcador futur de 4 a 5 en un afer català per l'anul·lació de tres progressistes. L'experiència del difunt Pérez Tremps, però, és massa viva. ■